

LA PAGESIA: LA GALTA ON VAN A PARAR LES PLANTOFADES...

Darrerament, i arreu del país, hem pogut veure com les corrues de tractors eren, una vegada més, el testimoni del descontent dels pagesos.

L'any passat l'eina de reivindicació fou la mateixa per tal d'obtenir millores del règim de seguretat social, però no es pogué arribar a l'amillorament general de l'àmbit agrícola. Des d'aleshores el pagès ha vist com l'índex de cost de la vida augmentava en un 25% i li pagaven el mateix pels seus productes, amb l'agraujant que l'intermediari sí aplica les taxes d'inflació.

Un d'ells deia:

—"El que volem és cobrar els nostres productes a un preu que al igual que els industrials cobreixi, els costos de producció i un tant per cent de benefici, i que els consumidors paguin un preu sense beneficis escandalosos per altres sectors de transformació, distribució, etc. Per exemple, a l'any 1936, un quilo de blat el pagaven a 50 cèntims, i el quilo de pà amb torna, és a dir, el ja oblidat quilo de 1000 grs., costava al consumidor 70 cèntims. Ara, el quilo de blat Montjuïc el paguen a 12,50 i el quilo de pà sense pedar val 37 pessetes."

Per altra banda, la part que contribueix en gran manera a la desmoralització del pagès és la manca d'ajut estatal en el que fa referència a les inversions per

maquinària. El mateix tractor que a l'any 1974 valia 275.000 ptes. ara en val 915.000. I podriem dir exactament el mateix dels accessoris que l'equipen i de qualsevol màquina que pugui ésser necessària per a l'indústria agrícola o ramadera, com muniidores, etc.

El pagès es troba, a més, que al incrementar-se els costos per els motius esmentats, hauria de poder fer una valoració del preu de venda com la que fa qualsevol industrial; però en el moment de la venda ha d'acceptar el preu de mercat, ja que corre el risc de no vendre.

Si tots aquets mals, que no per coneguts deixen de perjudicar, el pagès s'ha d'enfrontar amb una reforma fiscal, que com les anteriors reformes agràries, sembla que intenti fotre-se'n dels pagesos. A part d'haver de pagar a l'Estat per les finques, en cas d'haver d'efectuar traspessos per testament, ha de pagar unes quantitats en concepte de drets reals que no són menys que esgarrifoses.

Resumint una mica ens trobem que :

- El pagès no veu el fruit de les pugues del producte
- Ha de suportar les pugues dels productes que consumeix
- La seguretat social l'oblida
- L'estat el tracta com si fos propietari de xalets, en lloc de treballador del mas.

El pagès: és o no la galta on foten les plantofades?